

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 6.4.2016
COM(2016) 196 final

2016/0105 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterým se mění nařízení (EU) 2016/399, pokud jde o používání systému vstupu/výstupu
(EES)**

{SWD(2016) 115 final}

{SWD(2016) 116 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Odůvodnění a cíle návrhu

Cílem tohoto návrhu je změna nařízení Evropského parlamentu a Rady ((EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex)¹. Navržené změny jsou potřeba z důvodu navrhovaného zřízení systému vstupu/výstupu (EES), jehož legislativní návrh se předkládá současně s tímto.

V únoru 2013 Komise předložila balíček legislativních návrhů týkajících se inteligentních hranic, který obsahoval tři návrhy: 1) nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES) pro registraci údajů o vstupu a výstupu státních příslušníků třetích zemí cestujících do schengenského prostoru, 2) nařízení, kterým se zřizuje program registrovaných cestujících (RTP), jenž státním příslušníkům třetích zemí, kteří prošli předběžnou bezpečnostní prověrkou, umožňuje podstupovat zjednodušené hraniční kontroly na vnější hranici Unie, 3) nařízení, kterým se mění Schengenský hraniční kodex, aby se zohlednilo zřízení systému EES a programu RTP.²

Mezitím se Komise rozhodla:

- revidovat svůj návrh nařízení z roku 2013, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),
- revidovat svůj návrh nařízení z roku 2013, kterým se mění Schengenský hraniční kodex, aby se začlenily technické změny vyplývající z nového návrhu nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),
- stáhnout svůj návrh nařízení z roku 2013, kterým se zřizuje program registrovaných cestujících (RTP).

Důvody tohoto rozhodnutí jsou podrobně vysvětleny v důvodové zprávě revidovaného legislativního návrhu na zřízení systému EES a v posouzení dopadů přiloženém k uvedenému návrhu.

Stávající návrh tedy nahrazuje návrh z roku 2013³ a začleňuje do Schengenského hraničního kodexu technické změny vyplývající z nového návrhu nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES): jedná se především o zaznamenávání údajů o odepření vstupu státním příslušníkům třetích zemí v systému EES, nové prvky záložních postupů pro systém EES a o interoperabilitu mezi systémem EES a Vizovým informačním systémem (VIS). Tím tento nový návrh zohledňuje výsledky jednání v Radě a v Evropském parlamentu.

Vzhledem k tomu, že se zřízením systému EES ruší opatřování cestovních dokladů otiskem razítka, otevírá se tím možnost zavedení automatizace operací hraniční kontroly v případě státních příslušníků třetích zemí s povolením ke krátkodobému pobytu (a případně s pobyt

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady ((EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (kodifikované znění), Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1.

² Jedná se o COM(2013) 95 final, COM(2013) 97 final a COM(2013) 96 final.

³ COM(2013) 96 FINAL.

na základě cestovního víza⁴). Podmínky používání systémů automatizované hraniční kontroly se však liší v závislosti na kategorii cestujících (občané EU/EHP/Švýcarska, státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli pobytové karty, státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza, nebo státní příslušníci třetích zemí s povolením ke krátkodobému pobytu) a každý postup musí být regulován samostatně.

Obecné souvislosti

Obecné souvislosti jsou vysvětleny v důvodové zprávě legislativního návrhu na zřízení systému EES a v posouzení dopadů přiloženém k uvedenému návrhu.

Platné předpisy

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), a Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985.

Je třeba vzít v úvahu, že dne 15. prosince 2015 Komise předložila návrh, kterým se mění Schengenský hraniční kodex, pokud jde o posílení kontrol na vnějších hranicích na základě příslušných databází⁵. Jednání o tomto textu budou mít na tento návrh určitý dopad, a proto je třeba věnovat zvláštní pozornost tomu, aby se během procesu vyjednávání zajistily potřebné synergie mezi oběma těmito návrhy.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Konzultace se zúčastněnými stranami a posouzení dopadů jsou popsány v důvodové zprávě legislativního návrhu na zřízení systému EES a v posouzení dopadů přiloženém k uvedenému návrhu.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Shrnutí

Hlavní navrhované změny se týkají těchto záležitostí:

- doplnění definic systému EES, samoobslužného systému, elektronické brány a automatizované hraniční kontroly (článek 2),
- státní příslušníci třetích zemí, na které se vztahuje zadávání údajů do systému EES, a odchylky od této povinnosti (článek 6a),

⁴ V případě zavedení cestovních víz v souladu s návrhem nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení cestovních víz a o změně Úmluvy k provedení Schengenské dohody a nařízení (ES) č. 562/2006 a (ES) č. 767/2008 (COM(2014) 163 final), který předložila Komise.

⁵ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení č. 562/2006 (ES), pokud jde o posílení kontrol na vnějších hranicích na základě příslušných databází, COM(2015) 670 final.

- ověření pravosti čipu v cestovních dokladech s elektronickým nosičem dat (čl. 8 odst. 2)⁶,
- při vstupu a výstupu státních příslušníků třetích zemí ověření platnosti cestovních dokladů prostřednictvím příslušných databází, a zejména SIS, databáze odcizených a ztracených cestovních dokladů vedené Interpolem a vnitrostátních databází obsahujících informace o odcizených, neoprávněně užívaných, ztracených nebo neplatných cestovních dokladech. Pokud cestovní doklad státních příslušníků třetích zemí obsahuje zobrazení obličeje zaznamenané na čipu, ověření zaznamenaného zobrazení obličeje, s výjimkou státního příslušníka třetí země, jehož vstup nebo výstup podléhá zaevidování do systému EES (čl. 8 odst. 3 písm. a) bod i) a čl. 8 odst. 3 písm. g) bod i)),
- při vstupu státních příslušníků třetích zemí ověření pravosti údajů z čipu v povoleních k pobytu obsahujících elektronický nosič dat a ověření platnosti povolení k pobytu a dlouhodobých víz v systému SIS a dalších příslušných databázích (čl. 8 odst. 3 písm. a) bod ii)),
- při vstupu a výstupu státního příslušníka třetí země s povolením ke krátkodobému pobytu (nebo na základě cestovního víza) ověření totožnosti a/nebo zjištění totožnosti prostřednictvím systému EES, případně systému VIS (čl. 8 odst. 3 písm. a) bod iii) a čl. 8 odst. 3 písm. g) bod iv)),
- při vstupu a výstupu ověření prostřednictvím systému EES, že státní příslušník třetí země dosud nepřekročil maximální délku povoleného pobytu na území členských států, a při vstupu státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli jednorázového nebo dvourázového víza, ověření prostřednictvím systému EES, že dodrželi maximální počet povolených vstupů (čl. 8 odst. 3 písm. a) bod iiiia), čl. 8 odst. 3 písm. g) bod v) a čl. 8 odst. 3 písm. h) bod ii)),
- při vstupu držitelů víz [nebo osob, které jsou držiteli cestovního víza,] ověření pravosti víza, územní a časové platnosti a platného statusu víza [/ cestovního víza] a případně ověření totožnosti držitele víza prostřednictvím Vízového informačního systému (VIS) (čl. 8 odst. 3 písm. b)),
- možnost použití systému EES pro účely zjištění totožnosti na vnějších hranicích (čl. 8 odst. 3 písm. i)),
- informování cestujícího o maximálním počtu dnů povoleného pobytu, a to na základě údajů zjištěných prostřednictvím systému EES (čl. 8 odst. 9),
- používání systémů automatizované hraniční kontroly:
 - v případě občanů EU/EHP/Švýcarska a státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli pobytové karty (článek 8a),
 - v případě státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu (článek 8b),

⁶ Pokud by působnost čl. 8 odst. 2 měla být omezena na osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie, jak se uvádí v návrhu COM(2015) 670 final, toto ověření pravosti by mělo být výslovně stanoveno v čl. 8 odst. 3 a mělo by se vztahovat na státní příslušníky třetích zemí.

- používání samoobslužných systémů a elektronických bran v případě osob, jejichž překročení hranic podléhá zaevidování do systému EES (články 8c a 8d),
- zavedení vnitrostátních programů pro usnadnění postupů, které mohou členské státy zřídit na dobrovolném základě (článek 8e),
- povinnost zadávat údaje do systému EES i v případě zmírnění hraničních kontrol (čl. 9 odst. 3),
- záložní postupy pro případ, že je zadávání údajů do ústředního systému EES technicky nemožné nebo pro případ selhání ústředního systému EES (čl. 9 odst. 3a),
- tabule/piktogramy pro systémy automatizované hraniční kontroly, samoobslužné systémy a elektronické brány (čl. 10 odst. 3a),
- při vstupu a výstupu v případě státních příslušníků třetích zemí s povolením ke krátkodobému pobytu zrušení povinnosti systematického opatřování jejich cestovních dokladů otiskem razítka. Pokud to vnitrostátní právní předpisy výslovně vyžadují, může členský stát při vstupu a výstupu opatřovat otiskem razítka cestovní doklady těch státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu vydaného tímto členským státem (článek 11),
- domněnka týkající se neoprávněného pobytu v případě, že neexistují odpovídající záznamy v systému EES, a možnosti jejího vyvrácení (článek 12),
- přechodné období v délce šesti měsíců po zprovoznění systému EES a přechodná opatření vztahující se na případy, kdy státní příslušník třetí země, jehož překročení hranic podléhá zaevidování do systému EES, vstoupil na území členských států a před zahájením provozu systému EES toto území dosud neopustil (článek 12a),
- zaevidování údajů o státních příslušnících třetích zemí, jimž byl odepřen vstup za účelem krátkodobého pobytu (nebo na základě cestovního víza), do systému EES (čl. 14 odst. 2),
- změna příloh III, IV a V,
- zrušení přílohy VIII.

Právní základ

Ustanovení čl. 77 odst. 2 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie, neboť návrh obsahuje ustanovení o hraničních kontrolách osob překračujících vnější hranice.

Tento návrh mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), což je kodifikované znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), které bylo založeno na rovnocenných ustanoveních Smlouvy o založení Evropského společenství, konkrétně na čl. 62 odst. 1 a odst. 2 písm. a).

Zásada subsidiarity

Podle článku 77 má Unie pravomoc rozvíjet politiku s cílem „zajistit, aby osoby bez ohledu na svou státní příslušnost nebyly kontrolovány při překračování vnitřních hranic“, a „zajistit kontrolu osob a účinný dohled nad překračováním vnějších hranic“.

Předkládaný návrh nepřekračuje rámec těchto ustanovení. Cílem tohoto návrhu je provést změny Schengenského hraničního kodexu nezbytné pro zřízení systému EES. Toho nemohou uspokojivě dosáhnout samy členské státy, jelikož změny stávajícího aktu Unie (Schengenského hraničního kodexu) může provést pouze Unie.

Zásada proporcionality

Podle čl. 5 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii nesmí obsah ani forma činnosti Unie překročit rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smluv. Forma zvolená pro toto opatření musí umožnit, aby návrh dosáhl daného cíle a opatření mohlo být provedeno co nejúčinněji.

Schengenský hraniční kodex musel být v roce 2006 vytvořen ve formě nařízení, aby se zajistilo, že bude ve všech členských státech, které uplatňují schengenské *acquis*, používán stejně. Tato navrhovaná iniciativa – změna Schengenského hraničního kodexu – představuje změnu stávajícího nařízení, kterou je možno provést pouze prostřednictvím nařízení. Pokud jde o obsah, tato iniciativa pouze vylepšuje stávající nařízení a vychází ze směrů politiky v něm obsažených. Návrh je tedy v souladu se zásadou proporcionality.

Volba nástroje

Navrhovaný nástroj: nařízení.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Navrhovaná změna nemá pro rozpočet EU žádné důsledky.

5. DALŠÍ INFORMACE

Důsledky v souvislosti s různými protokoly připojenými ke Smlouvám a dohodami o přidružení se třetími zeměmi

Tento návrh vychází ze schengenského *acquis*, jelikož se týká překračování vnějších hranic. Proto musí být zváženy důsledky v souvislosti s různými protokoly a dohodami o přidružení, pokud jde o Dánsko, Irsko a Spojené království, Island a Norsko a Švýcarsko a Lichtenštejnsko. Situace v těchto státech je popsána v bodech odůvodnění 11 až 16 tohoto návrhu a podrobněji vysvětlena v důvodové zprávě legislativního návrhu na zřízení systému EES.

Stručný přehled navrhovaných změn Schengenského hraničního kodexu

Článek 2: Definice

Doplnění dalších definic

Bod č. 22: definice nového „systému vstupu/výstupu (EES)“.

Bod č. 23: definice „samoobslužného systému“.

Bod č. 24: definice „elektronické brány“.

Bod č. 25: definice „systému automatizované hraniční kontroly“.

Nový článek 6a: Státní příslušníci třetích zemí, jejichž údaje musí být zadány do systému EES

Pokud jde o státní příslušníky třetích zemí s povolením ke krátkodobému pobytu [nebo k pobytu na základě cestovního víza] v schengenském prostoru, v novém článku 6a se přidává požadavek na jejich zaevidování do systému EES. Stejný požadavek se přidává také pro státní příslušníky třetích zemí, kterým byl odepřen vstup za účelem krátkodobého pobytu [nebo na základě cestovního víza]. Jsou stanoveny výjimky pro tyto kategorie osob: 1) státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli pobytové karty a kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie nebo státního příslušníka třetí země, který požívá právo na volný pohyb, a to i tehdy, pokud nedoprovázejí či nenásledují občana Unie nebo státního příslušníka třetí země, který požívá právo na volný pohyb; 2) státní příslušníci Andorrry, Monaka a San Marina; 3) státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou osvobozeni od povinnosti podrobit se hraničním kontrolám nebo od povinnosti překračovat vnější hranice pouze na hraničních přechodech a během stanovené provozní doby, stejně jako státní příslušníci třetí země využívající usnadnění postupů pro překračování hranic; 4) držitelé povolení pro malý pohraniční styk.

Článek 8: Hraniční kontroly osob

Do odstavce 2 se přidává požadavek na kontrolu pravosti všech cestovních dokladů s elektronickým nosičem dat pomocí platných certifikátů.

Rozpracovává se odst. 3 písm. a) bod i), který se týká povinnosti příslušníků pohraniční stráže ověřit při vstupu, zda má státní příslušník třetí země doklad, který je platný pro překročení hranic a jemuž neskončila doba platnosti. Výslovně se stanoví, že platnost cestovního dokladu se ověřuje prostřednictvím příslušných databází (zejména Schengenského informačního systému, databáze odcizených a ztracených cestovních dokladů vedené Interpolem a vnitrostátních databází obsahujících informace o odcizených, neoprávněně užívaných, ztracených nebo neplatných cestovních dokladech). Je-li kromě toho státní příslušník třetí země držitelem elektronického cestovního dokladu, který obsahuje zobrazení obličeje zaznamenané v čipu, požaduje se ověření zobrazení obličeje zaznamenaného v čipu. Pro státní příslušníky třetích zemí, jejichž vstup podléhá zaevidování do systému EES a kteří jsou držiteli elektronického cestovního dokladu, je stanovena výjimka. V případě této kategorie osob by totiž ověření zobrazení obličeje uloženého v čipu cestovního dokladu mělo být provedeno během evidování do systému EES nebo při evidování nového elektronického cestovního pasu do systému EES (například v případě, kdy starému pasu skončila doba platnosti). Po tomto ověření se cestovní doklad a biometrické údaje dané osoby uloží v systému EES a použijí se pro účely ověření/zjištění totožnosti dané osoby při následných překračováních hranic.

Ustanovení odst. 3 písm. a) bodu ii) se týká ověření, zda je k cestovnímu dokladu případně připojeno požadované vízum nebo povolení k pobytu. Pokud jde o povolení k pobytu, přidává se požadavek na kontrolu pravosti povolení k pobytu, které obsahuje elektronický nosič dat, pomocí platných certifikátů. Platnost povolení k pobytu nebo dlouhodobých víz se kromě

toho musí ověřovat prostřednictvím Schengenského informačního systému a dalších příslušných databází.

Nový odst. 3 písm. a) bod iii) upravuje požadavek na provádění ověřování a/nebo zjišťování totožnosti státních příslušníků třetích zemí, jejichž vstup nebo odepření vstupu podléhá zaevidování do systému EES, prostřednictvím biometrických identifikátorů. Toto ověřování a/nebo zjišťování totožnosti se provádí v souladu s článkem 21 nařízení, kterým se zřizuje systém EES. V důsledku platí:

- pokud jde o držitele víza, kteří již jsou zaevidováni v systému EES, ověří se jejich biometrické údaje prostřednictvím systému EES nebo VIS,
- pokud jde o držitele víza, kteří dosud nejsou zaevidováni v systému EES, ověří se jejich biometrické údaje prostřednictvím systému VIS a zjištění totožnosti se provede prostřednictvím systému EES,
- pokud jde o cestující osvobozené od vízové povinnosti, kteří již jsou zaevidováni v systému EES, ověří se jejich biometrické údaje prostřednictvím systému EES,
- pokud jde o cestující osvobozené od vízové povinnosti, kteří dosud nejsou zaevidováni v systému EES, provede se zjištění totožnosti prostřednictvím systému EES, a pokud daná osoba v systému EES nalezena není, provede se ověření a případně zjištění totožnosti prostřednictvím systému VIS.

V odst. 3 písm. a) bodě iia) se povinnost kontrolovat otisk razítka v cestovním pasu za účelem ověření, zda státní příslušník třetí země vstupující do schengenského prostoru nepřekročil maximální délku povoleného pobytu, nahrazuje povinností zjistit tyto informace prostřednictvím systému EES. Stejně tak bude třeba z důvodu zrušení opatřování cestovních dokladů otiskem razítka prostřednictvím systému EES kontrolovat, zda státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli jednorázového nebo dvourázového víza, dodrželi maximální počet povolených vstupů.

Ustanovení odst. 3 písm. b) se týká použití systému VIS pro účely ověřování totožnosti na vnějších hranicích. Z důvodu interoperability mezi systémy EES a VIS a možnosti využívat prostředky automatizované hraniční kontroly na vnějších hranicích by systém VIS měl poskytovat příslušníkům pohraniční stráže informace nejen o pravosti, ale také o územní a časové platnosti a statusu víza (nebo cestovního víza) prostřednictvím výsledku vyhledávání v databázích. Kromě toho tento odstavce v souladu s návrhem na zřízení systému EES odráží skutečnost, že totožnost držitelů víz se nebude systematicky ověřovat prostřednictvím systému VIS. V určitých případech se totožnost držitelů víz bude ověřovat prostřednictvím systému EES na základě zobrazení jejich obličeje.

Rozpracovává se odst. 3 písm. g) bod i), který se týká povinnosti příslušníků pohraniční stráže ověřit při výstupu, že státní příslušník třetí země má platný doklad k překročení hranic. Výslovně se stanoví, že platnost cestovního dokladu se ověřuje prostřednictvím příslušných databází (zejména Schengenského informačního systému, databáze odcizených a ztracených cestovních dokladů vedené Interpolem a vnitrostátních databází obsahujících informace o odcizených, neoprávněně užívaných, ztracených nebo neplatných cestovních dokladech). Je-li kromě toho státní příslušník třetí země držitelem elektronického cestovního dokladu, který obsahuje zobrazení obličeje zaznamenané v čipu, požaduje se ověření zobrazení obličeje zaznamenaného v čipu. Pro státní příslušníky třetích zemí, jejichž vstup podléhá zaevidování

do systému EES a kteří jsou držiteli elektronického cestovního dokladu, je stanovena výjimka. V případě této kategorie osob by totiž ověření zobrazení obličeje uloženého v čipu cestovního dokladu mělo být provedeno během evidování do systému EES nebo při evidování nového elektronického cestovního pasu do systému EES (například v případě, kdy starému pasu skončila doba platnosti). Po tomto ověření se cestovní doklad a biometrické údaje dané osoby uloží v systému EES a použijí se pro účely ověření / zjištění totožnosti dané osoby při následných překračováních hranic.

Nový odst. 3 písm. g) bod iv) upravuje požadavek na provádění ověřování a/nebo zjišťování totožnosti státních příslušníků třetích zemí, jejichž výstup podléhá zaevidování do systému EES, prostřednictvím biometrických identifikátorů. Toto ověřování a/nebo zjišťování totožnosti se provádí v souladu s článkem 21 nařízení, kterým se zřizuje systém EES. V důsledku toho mohou být biometrické údaje držitelů víz, kteří již jsou zaevidováni v systému EES, ověřeny prostřednictvím systému EES nebo případně prostřednictvím systému VIS.

V novém odst. 3 písm. g) bodě v) se povinnost kontrolovat otisk razítka v cestovním pasu za účelem ověření, zda státní příslušník třetí země opouštějící schengenský prostor dosud nepřekročil maximální délku povoleného pobytu, nahrazuje povinností zjistit tyto informace prostřednictvím systému EES.

Ustanovení odst. 3 písm. h) bodu ii), tj. volitelná možnost zkontrolovat, zda státní příslušník třetí země opouštějící schengenský prostor nepřekročil maximální délku povoleného pobytu, se zrušuje. Se zřízením systému EES se totiž toto ověření stává povinností.

Ustanovení odst. 3 písm. i) je upraveno tak, že za účelem zjištění totožnosti každé osoby, která případně nesplňuje nebo přestala splňovat podmínky pro vstup, přítomnost nebo pobyt na území členských států, stanoví možnost využít kromě systému VIS rovněž systém EES.

Nový odstavec 9 stanoví, že příslušníci pohraniční stráže musí na základě údajů v systému EES a případně i v systému VIS informovat státní příslušníky třetích zemí o maximálním počtu dnů povoleného pobytu v schengenském prostoru.

Vložení nových článků 8a, 8b, 8c a 8d, které stanoví harmonizovanou automatizaci hraničních kontrol pro různé kategorie cestujících

Podmínky vstupu a výstupu pro dotčené cestující zůstávají jako takové beze změn.

Články 8a a 8b nepředstavují technické změny nutné kvůli zavedení systému EES, ale jedná se o doplňující ustanovení, jejichž cílem je dále zjednodušit postupy při hraničních kontrolách pomocí moderních technologií.

Nový článek 8a: Používání systémů automatizované hraniční kontroly v případě občanů EU/EHP/Švýcarska a státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli pobytové karty

Odstavec 1 stanoví, na které kategorie osob se tento článek vztahuje (tj. občané Unie, státní příslušníci třetích zemí, kteří požívají práva na volný pohyb rovnocenná právům občanů Unie, a státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli pobytové karty a kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie nebo státního příslušníka třetí země, který požívá práva na volný pohyb rovnocenná právům občanů Unie).

Odstavec 2 obsahuje výčet kumulativních podmínek, které musí být splněny, aby se mohly použít systémy automatizované hraniční kontroly. Konkrétně musí mít dotčená osoba elektronický cestovní doklad, přičemž pravost údajů v čipu takového dokladu musí být ověřena. Kromě toho musí být zobrazení obličeje uložené v čipu dostupné, aby bylo možné ověřit totožnost držitele cestovního pasu porovnáním zobrazení obličeje zaznamenaného v čipu se zobrazením obličeje pořízeným na místě. V případě státních příslušníků třetích zemí požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie, kteří jsou držiteli pobytové karty, musí být pobytová karta elektronickou kartou (platnou a jejíž platnost neuplynula), přičemž pravost údajů v čipu této karty musí být ověřena. Kromě toho musí být zobrazení obličeje uložené v čipu dostupné, aby bylo možné ověřit totožnost držitele pobytové karty porovnáním zobrazení obličeje zaznamenaného v čipu se zobrazením obličeje pořízeným na místě.

Odstavec 3 stanoví, že kontroly při vstupu a výstupu se provádějí podle čl. 8 odst. 2. Výslovně se však stanoví, že pokud jsou hraniční kontroly při vstupu a výstupu prováděny prostřednictvím automatizovaného systému hraničních kontrol, musí hraniční kontroly systematicky zahrnovat ověření, zda osoby překračující hranice nepředstavují skutečnou, aktuální a dostatečně vážnou hrozbu pro vnitřní bezpečnost, veřejný pořádek, mezinárodní vztahy členských států nebo hrozbu pro veřejné zdraví, a to také prostřednictvím příslušných unijních a vnitrostátních databází, zejména Schengenského informačního systému⁷.

Výsledky automatizovaných hraničních kontrol musí být při vstupu a výstupu k dispozici příslušníku pohraniční stráže, který je zohlední a vstup nebo výstup povolí, nebo danou osobu předá příslušníku pohraniční stráže (odstavec 4).

Odstavec 5 obsahuje výčet podmínek, za kterých má být daná osoba předána příslušníku pohraniční stráže. Odstavec 6 však stanoví, že příslušník pohraniční stráže, který dohlíží na překračování hranic osobou používající automatizovaný systém kontroly hranic, může rozhodnout o předání takové osoby příslušníku pohraniční stráže také na základě jiných důvodů.

Odstavec 7 obsahuje požadavek na zajištění dohledu nad používáním tohoto systému, aby bylo možné odhalit jeho nevhodné, podvodné nebo abnormální používání.

Nový článek 8b: Používání systémů automatizované hraniční kontroly v případě státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu

Odstavec 1 obsahuje výčet kumulativních podmínek, které musí státní příslušníci třetí země s povolením k pobytu splnit, aby mohli používat systémy automatizované hraniční kontroly. Konkrétně musí mít dotčená osoba elektronický cestovní doklad, přičemž pravost údajů v čipu takového dokladu musí být ověřena. Kromě toho musí být zobrazení obličeje uložené v čipu dostupné, aby bylo možné ověřit totožnost držitele cestovního dokladu porovnáním zobrazení obličeje zaznamenaného v čipu se zobrazením obličeje držitele dokladu pořízeným na místě. V případě státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu,

⁷ Podobná podmínka je stanovena v návrhu (COM(2015) 670/2) a bude součástí povinných kontrol osob požívajících právo na volný pohyb. V závislosti na konečném znění přijatého návrhu může tato věta ztratit opodstatnění / zastarat.

musí být údaje z čipu v povolení k pobytu rovněž dostupné, aby bylo možné ověřit pravost uložených údajů a totožnost držitele povolení k pobytu.

Odstavec 2 obsahuje podrobný popis hraničních kontrol, které se provádějí při vstupu a výstupu.

Výsledky hraničních kontrol musí být při vstupu a výstupu k dispozici příslušníku pohraniční stráže, který je zohlední a vstup nebo výstup povolí, nebo danou osobu předá příslušníku pohraniční stráže (odstavec 3).

Podmínky týkající se osoby, jež má být předána příslušníku pohraniční stráže, jsou uvedeny v odstavci 4. Odstavec 5 však stanoví, že příslušník pohraniční stráže, který dohlíží na překračování hranic osobou používající automatizovaný systém kontroly hranic, může rozhodnout o předání takové osoby příslušníku pohraniční stráže také na základě jiných důvodů.

Odstavec 6 obsahuje požadavek na zajištění dohledu nad používáním tohoto systému, aby bylo možné odhalit jeho nevhodné, podvodné nebo abnormální používání.

Nový článek 8c: Používání samoobslužných systémů za účelem předběžného zápisu údajů do systému EES

Podle nového článku 8c mají osoby, jejichž překročení hranic podléhá zaevidování do systému EES, možnost použít samoobslužné systémy za účelem předběžného zápisu údajů ze svého individuálního souboru do systému EES.

Odstavec 1 obsahuje výčet kumulativních podmínek, které musí splnit osoby, jejichž překročení hranic podléhá zaevidování do systému EES, aby mohly používat samoobslužné systémy za účelem předběžného zápisu údajů ze svého individuálního souboru do systému EES. Konkrétně musí mít dotčená osoba elektronický cestovní doklad, přičemž pravost údajů v čipu takového dokladu musí být ověřena. Kromě toho musí být zobrazení obličeje uložené v cestovním dokladu dostupné, aby bylo možné ověřit totožnost držitele cestovního dokladu porovnáním zobrazení obličeje zaznamenaného v čipu se zobrazením obličeje pořízeným na místě.

Odstavce 2 až 4 popisují činnosti vykonávané samoobslužnými systémy.

Odstavec 5 se týká případu, kdy je prostřednictvím samoobslužného systému ověřeno, že daná osoba není v systému EES evidována. V takovém případě se požadované údaje získají a do systému EES předběžně zapíší prostřednictvím samoobslužného systému. Daná osoba musí být vždy předána příslušníku pohraniční stráže, který ověří, zda cestovní doklad použitý v samoobslužném systému odpovídá dokladu, který daná osoba příslušníku pohraniční stráže předkládá, a zda biometrické identifikátory zaevidované v systému EES odpovídají biometrickým identifikátorům dotčené osoby zjištěným na místě.

Odstavce 6 a 7 se týkají případu, kdy je prostřednictvím samoobslužného systému ověřeno, že daná osoba již je v systému EES evidována, ale že její individuální soubor musí být aktualizován.

Odstavec 8 obsahuje požadavek na zajištění dohledu nad používáním tohoto systému, aby bylo možné odhalit jeho nevhodné, podvodné nebo abnormální používání.

Nový článek 8d: Používání samoobslužných systémů a/nebo elektronických bran za účelem překročení hranic v případě státních příslušníků třetích zemí, jejichž překročení hranic podléhá zaevidování do systému EES

V novém článku 8d se osobám, jejichž překročení hranic podléhá zaevidování do systému EES, umožňuje použít za účelem provedení hraničních kontrol samoobslužný systém. Kromě toho se také stanoví možnost použít k překročení hranic elektronické brány. Existence takového dvoufázového přístupu by členským státům umožnila rozhodnout, zda pro tuto kategorii cestujících zavedou plně automatizované překračování hranic (pokud se kromě samoobslužného systému použije následně i elektronická brána), nebo poloautomatizované překračování hranic (pokud se nikdy nepoužije elektronická brána a dané osobě musí překročení hranic vždy povolit příslušník pohraniční stráže). Státní příslušníci třetích zemí, kteří dosud nejsou evidováni v systému EES, však musí být vždy předáni příslušníku pohraniční stráže (i v případě, že k předběžnému zápisu použijí samoobslužný systém), aby mohla být jejich evidence v systému EES dokončena. V případě takových cestujících se proto může použít pouze poloautomatizované překračování hranic.

Odstavec 1 obsahuje výčet kumulativních podmínek, které musí splnit osoby, jejichž překročení hranic podléhá zaevidování do systému EES, aby mohly za účelem provedení hraničních kontrol použít samoobslužný systém. Konkrétně musí mít dotčená osoba elektronický cestovní doklad, přičemž pravost údajů v čipu takového dokladu musí být ověřena. Kromě toho musí být zobrazení obličeje uložené v čipu dostupné, aby bylo možné ověřit totožnost držitele cestovního dokladu porovnáním zobrazení obličeje zaznamenaného v čipu se zobrazením obličeje pořízeným na místě. Dotčená osoba musí být již také zaevidována nebo předběžně zapsána do systému EES.

Odstavec 2 obsahuje podrobný popis hraničních kontrol, které se provádějí při vstupu a výstupu.

Výsledky hraničních kontrol musí být při vstupu a výstupu k dispozici příslušníku pohraniční stráže, který je zohlední a vstup nebo výstup povolí, nebo danou osobu předá příslušníku pohraniční stráže (odstavec 3).

Odstavec 4 obsahuje výčet podmínek, za kterých má být daná osoba předána příslušníku pohraniční stráže. Odstavec 5 však stanoví, že příslušník pohraniční stráže, který dohlíží na překračování hranic osobou používající automatizovaný systém kontroly hranic, může rozhodnout o předání takové osoby příslušníku pohraniční stráže také na základě jiných důvodů.

Odstavec 6 stanoví, že členské státy se mohou rozhodnout, zda tyto elektronické brány instalují, a že osobám, jejichž překročení hranic podléhá zaevidování do systému EES, může být používání elektronických bran povoleno. Odstavec 6 tedy upřesňuje vazbu, která by měla být vytvořena mezi elektronickými branami a systémem EES. Pokud se kromě toho členský stát rozhodne elektronické brány instalovat, má možnost zvolit, zda budou tyto elektronické brány součástí samoobslužných systémů, či nikoli. Pokud elektronické brány nejsou součástí samoobslužných systémů, znamená to, že proces ověřování a samotné překračování hranic probíhá na oddělených místech. V případech, kdy elektronické brány a samoobslužné systémy

nejsou součástí jednoho celku, proto odstavec 6 stanoví požadavek, aby se v elektronické bráně zřídil systém, který ověří, zda osoba používající elektronickou bránu odpovídá osobě, která použila samoobslužný systém. K tomuto ověření se použije alespoň jeden biometrický identifikátor.

Odstavec 7 se vztahuje na případ, kdy daná osoba není držitelem elektronického cestovního dokladu nebo kdy pravost cestovního dokladu nebo totožnost jeho držitele nelze ověřit. V tomto případě, jestliže příslušník pohraniční stráže může získat výsledky hraničních kontrol, které byly provedeny prostřednictvím samoobslužného systému, může provést jen ta ověření, která nemohla být provedena prostřednictvím samoobslužného systému. V každém případě musí příslušník pohraniční stráže ověřit, zda cestovní doklad použitý v samoobslužném systému odpovídá dokladu, který daná osoba příslušníku pohraniční stráže předkládá.

Odstavec 8 obsahuje požadavek na zajištění dohledu nad používáním samoobslužného systému a elektronických bran, aby bylo možné odhalit jejich nevhodné, podvodné nebo abnormální používání.

Nový článek 8e: Vnitrostátní programy pro usnadnění postupů

Článek 8e stanoví, že každý členský stát může zřídit dobrovolný vnitrostátní program, který by vstupujícím státním příslušníkům třetích zemí při překračování hranic daného členského státu umožnil využít těchto usnadnění postupů:

- ověření místa odjezdu a cíle a účelu pobytu včetně ověření odpovídajících podkladů (čl. 8 odst. 3 písm. a) bod iv)),
- a ověření, zda má daná osoba dostatečné prostředky pro obživu (čl. 8 odst. 3 písm. a) bod v)).

Odstavec 2 obsahuje požadavek na zajištění předběžných bezpečnostních prověrek státních příslušníků třetích zemí, kteří žádají o účast v programu. Podrobně popisuje minimální podmínky, které musí každý státní příslušník třetí země splnit, aby mu byla povolena účast ve vnitrostátním programu pro usnadnění postupů.

Odstavec 4 stanoví možnost, že pokud dva nebo více členských států zřídily svůj vlastní vnitrostátní program, mohou mezi sebou uzavřít dohody s cílem zajistit, aby osoby využívající jejich vnitrostátní programy mohly využívat usnadnění postupů uznaná vnitrostátními programy ostatních států.

Článek 9: Zmírnění hraničních kontrol

Stávající text je upraven tak, aby zohledňoval zřízení systému EES. Je zdůrazněno, že když cestující vstupuje do schengenského prostoru nebo jej opouští, musí se jeho údaje vždy zadat do systému EES. Zaevidování do systému EES je třeba provést i v případě zmírnění postupů hraničních kontrol.

Nový odstavec 3a stanoví záložní řešení pro případ technického problému při zadávání údajů do ústředního systému EES nebo pro případ selhání ústředního systému EES, která zahrnují uložení údajů ve vnitrostátním jednotném rozhraní, pokud je to možné, nebo lokální uložení

údajů. Je-li to možné, zajistí se ověření totožnosti držitelů víz prostřednictvím Vízového informačního systému.

Článek 10: Oddělené pruhy a údaje na tabulích

Vkládá se nový odstavec 3a, který zohledňuje zavedení systémů automatizované hraniční kontroly, samoobslužných systémů a elektronických bran. V zájmu harmonizovaného přístupu použijí členské státy v těchto případech tabule uvedené v příloze III části D.

Článek 11: Opatřování cestovních dokladů otiskem razítka

Nový článek 11 odráží skutečnost, že cílem systému EES je, aby se v případě státních příslušníků třetích zemí s povolením ke krátkodobému pobytu zrušilo opatřování cestovních dokladů při vstupu a výstupu otiskem razítka, neboť tato povinnost se díky zavedení systému EES nahrazuje elektronickým zaznamenáváním vstupu a výstupu. Proto se při vstupu a výstupu v případě státních příslušníků třetích zemí s povolením ke krátkodobému pobytu ruší povinnost systematického opatřování jejich cestovních dokladů otiskem razítka.

Nový článek 11 však stanoví, že pokud to vnitrostátní právní předpisy výslovně vyžadují, může každý členský stát při vstupu a výstupu opatřovat otiskem razítka cestovní doklad těch státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu vydaného tímto členským státem. Praktické postupy pro vyznačování razítek v dokladech jsou uvedeny v příloze IV.

Článek 12: Domněnka týkající se splnění podmínek délky pobytu

Stávající text je upraven tak, aby zohledňoval zřízení systému EES. Současný článek 12 upravuje postupy vyvracení domněnky týkající se neoprávněného pobytu v případě chybějícího otisku vstupního či výstupního razítka. Se zřízením systému EES bude opatřování dokladů otiskem razítka nahrazeno elektronickým záznamem v systému EES.

Článek 12a: Přechodné období a přechodná opatření

- Odstavec 1 se týká přechodného období v délce šesti měsíců po zprovoznění systému EES. Během tohoto přechodného období musí příslušníci pohraniční stráže zohledňovat razítka vyznačená v cestovních dokladech i údaje zaznamenané v systému EES. Tento postup umožní příslušníkům pohraniční stráže ověřit, zda byla dodržena maximální délka povoleného pobytu, a v případě státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli jednorázového nebo dvourázového víza, zda byl dodržen maximální počet povolených vstupů. Mohou se vyskytnout případy osob, které pobývaly na území členských států během 180 dní předcházejících zahájení provozu systému EES. V takovém případě měl být jejich cestovní doklad opatřen náležitým otiskem razítka. Tyto otisky razítek je proto třeba brát v úvahu za účelem výše uvedených ověření.
- Odstavec 2 se týká případů osob, které vstoupily na území členských států před zahájením provozu systému EES a toto území před zahájením provozu systému EES dosud neopustily. V takovém případě, až bude daná osoba opouštět území členských států, se její individuální soubor zaznamenaný v systému EES a do záznamu o vstupu/výstupu se zadá datum posledního vstupu, aby tak byl záznam o vstupu/výstupu ucelený.

Článek 14: Odepření vstupu

V odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který stanoví, že údaje státních příslušníků třetích zemí, jimž byl odepřen vstup za účelem krátkodobého pobytu [nebo pobytu na základě cestovního víza], se zaevidují do systému EES.

V odstavci 3 se výslovně stanoví oprava údajů vložených do systému EES, pokud bylo v odvolacím řízení shledáno, že rozhodnutí o odepření vstupu bylo nepodložené.

Příloha III: Vzory tabulí označujících pruhy na hraničních přechodech

K tabulím v příloze III se přidávají nové tabule, které zohledňují používání pruhů automatizované hraniční kontroly.

Příloha IV: Vyznačování razítek

Stávající text je upraven tak, aby zohledňoval zřízení systému EES. Vzhledem k novému systému by se příloha IV měla týkat pouze: 1) razítek, kterými budou všechny členské státy vyznačovat odepření vstupu, 2) razítek, která by členský stát při vstupu a výstupu mohl vyznačit v cestovním dokladu státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu vydaného tímto členským státem, pokud to vnitrostátní právní předpisy výslovně vyžadují.

Příloha V část A: Postup pro odepření vstupu na hranici

Stávající text je upraven tak, aby zohledňoval zřízení systému EES:

- Odst. 1 písm. b) byl změněn a nyní se týká kategorií osob, jejichž údaje týkající se odepření vstupu se musí evidovat v systému EES. Příslušník pohraniční stráže má i nadále povinnost opatřit cestovní pas vstupním razítkem.
- Odst. 1 písm. d) byl změněn a nyní se týká kategorií osob, jejichž údaje týkající se odepření vstupu se neevidují v systému EES a jejichž cestovní pas musí být opatřen otiskem vstupního razítka, jakož i záznam o odepření vstupu ve vnitrostátním rejstříku.

Příloha VIII se zrušuje.

Tyto informace budou evidovány v systému EES.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) 2016/399, pokud jde o používání systému vstupu/výstupu (EES)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex)⁸, stanoví podmínky, kritéria a podrobná pravidla pro překračování vnějších hranic členských států.
- (2) Cílem [nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. XXX, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES) pro registraci údajů o vstupu a výstupu a údajů o odepření vstupu, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí překračující vnější hranice členských států Evropské unie, a stanoví podmínky přístupu do systému EES pro účely vymáhání práva,]⁹ je vytvořit centralizovaný systém pro registraci údajů o vstupu a výstupu a údajů o odepření vstupu, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí překračující vnější hranice členských států Evropské unie za účelem krátkodobého pobytu [nebo pobytu na základě cestovního víza].

⁸ Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (kodifikované znění), Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1.

⁹ Úř. věst. L ...

- (3) Aby bylo možné provádět kontroly státních příslušníků třetích zemí podle nařízení (EU) 2016/399, které zahrnují ověření totožnosti a/nebo zjištění totožnosti státního příslušníka třetí země včetně ověření, zda daný státní příslušník třetí země nepřekročil maximální délku povoleného pobytu na území členských států, měli by příslušníci pohraniční stráže používat všechny dostupné informace, včetně údajů ze systému EES. Údaje uložené v uvedeném systému by se rovněž měly použít k ověření, zda státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli jednorázového nebo dvourázového víza, dodrželi maximální počet povolených vstupů.
- (4) K zajištění plné efektivnosti systému EES musí být vstupní a výstupní kontroly na vnějších hranicích prováděny harmonizovaně.
- (5) Zřízení systému EES vyžaduje úpravu postupů pro kontroly osob překračujících vnější hranice, které jsou stanoveny v nařízení (EU) 2016/399. Hlavním cílem systému EES je zrušit při vstupu a výstupu opatřování cestovních dokladů státních příslušníků třetích zemí s povolením k pobytu [nebo pobytu s cestovním vízem] otiskem razítka a nahradit tento postup elektronickým zaznamenáváním vstupu a výstupu přímo v systému EES. Opatřování cestovního dokladu otiskem razítka při odepření vstupu státnímu příslušníkovi třetí země je však zachováno, neboť se týká rizikovějších cestujících. Kromě toho se při postupech hraničních kontrol musí brát ohled na dosažení interoperability mezi systémem EES a Vízovým informačním systémem (VIS). Systém EES také otevírá možnost používat při překračování hranic za účelem krátkodobého pobytu nové technologie.
- (6) Po dobu šesti měsíců po zahájení provozu systému EES by příslušníci pohraniční stráže měli brát v potaz pobytu na územích členských států, které se uskutečnily během šesti měsíců předcházejících vstupu nebo výstupu, a to tak, že budou kromě údajů o vstupu/výstupu zaznamenaných v systému EES kontrolovat otisky razítek v cestovních dokladech. Toto opatření by mělo umožnit požadovaná ověření v případech, kdy byl osobě během šesti měsíců předcházejících zahájení provozu systému EES povolen krátkodobý pobyt na území členských států. Kromě toho je třeba stanovit zvláštní ustanovení pro osoby, které vstoupily na území členských států a před zahájením provozu systému EES toto území dosud neopustily. V těchto případech by měl být do systému EES při výstupu z území členských států zaznamenán rovněž poslední vstup.
- (7) Vzhledem k rozdílné situaci v jednotlivých členských státech a na různých hraničních přechodech v členských státech, pokud jde o počet státních příslušníků třetích zemí překračujících hranice, by členské státy měly mít možnost rozhodnout, zda a do jaké míry budou používat technologie, jako jsou systémy automatizované hraniční kontroly, samoobslužné kiosky a elektronické brány. Při používání těchto technologií by mělo být zajištěno, že vstupní a výstupní kontroly na vnějších hranicích budou prováděny harmonizovaně a že bude zajištěna náležitá úroveň bezpečnosti.
- (8) Pokud budou tyto technologie používány, bude také třeba definovat úkoly a úlohy příslušníků pohraniční stráže. V tomto ohledu by se mělo zajistit, že výsledky hraničních kontrol prováděných automatizovanými prostředky budou příslušníkům pohraniční stráže k dispozici, aby mohli přijímat odpovídající rozhodnutí. Kromě toho je třeba na používání systémů automatizované hraniční kontroly, samoobslužných kiosků a elektronických bran cestujícími dohlížet, aby se zabránilo

podvodnému chování a zneužívání těchto zařízení. Dále by příslušníci pohraniční stráže měli při vykonávání zmíněného dohledu věnovat zvláštní pozornost nezletilým osobám a měli by být schopni identifikovat osoby, které potřebují ochranu.

- (9) Členské státy by měly mít rovněž možnost zřídit dobrovolné vnitrostátní programy pro usnadnění postupů, aby státní příslušníci třetích zemí, kteří prošli předběžnou bezpečnostní prověrkou, mohli při vstupu využívat výjimek z důkladných kontrol. Pokud budou tyto vnitrostátní programy pro usnadnění postupů použity, mělo by se zajistit, že budou zřízeny harmonizovaně a že bude zajištěna náležitá úroveň bezpečnosti.
- (10) Tímto nařízením by nemělo být dotčeno uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES¹⁰.
- (11) Jelikož cíle tohoto nařízení, konkrétně provedení změn stávajících pravidel nařízení (EU) 2016/399, může být dosaženo pouze na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení stanoveného cíle.
- (12) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (13) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES¹¹ neúčastní Spojené království; Spojené království se tedy nepodílí na přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (14) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES¹² neúčastní Irsko; Irsko se tedy nepodílí na přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (15) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění,

¹⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

¹¹ Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

¹² Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹³, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES¹⁴.

- (16) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹⁵, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES¹⁶ ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES¹⁷.
- (17) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹⁸, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES¹⁹ ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU²⁰.
- (18) Nařízení (EU) 2016/399 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) 2016/399 se mění takto:

¹³ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

¹⁴ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

¹⁵ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹⁶ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

¹⁷ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

¹⁸ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

¹⁹ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

²⁰ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

1) V článku 2 se doplňují nové body 22, 23, 24 a 25, které znějí:

„22. „systémem vstupu/výstupu (EES)“ systém zřízený [nařízením Evropského parlamentu a Rady č. XXX, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES) pro registraci údajů o vstupu a výstupu a údajů o odepření vstupu, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí překračující vnější hranice členských států Evropské unie, a stanoví podmínky přístupu do systému EES pro účely vymáhání práva];

23. „samoobslužným systémem“ automatizovaný systém, který provádí všechny nebo některé hraniční kontroly vztahující se na osoby;

24. „elektronickou branou“ infrastruktura vybavená elektronickým systémem, kde dochází k vlastnímu překročení vnější hranice;

25. „systémem automatizované hraniční kontroly“ systém, který umožňuje automatizované překročení hranice a který se skládá ze samoobslužného systému a elektronické brány.“

2) Vkládá se nový článek 6a, který zní:

„Článek 6a

Státní příslušníci třetích zemí, jejichž údaje musí být zadány do systému EES

1. V souladu s články 14, 15, 17 a 18 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] se do systému EES zadávají údaje o vstupu a výstupu těchto kategorií osob:

- a) státní příslušníci třetích zemí s povolením ke krátkodobému pobytu podle čl. 6 odst. 1 [nebo k pobytu na základě cestovního víza];
- b) státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na kterého se vztahuje směrnice 2004/38/ES, a kteří nejsou držiteli pobytové karty podle uvedené směrnice;
- c) státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky státních příslušníků třetích zemí požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie a nejsou držiteli pobytové karty podle směrnice 2004/38/ES.

2. Údaje týkající se státních příslušníků třetích zemí, jimž byl v souladu s článkem 14 tohoto nařízení odepřen vstup za účelem krátkodobého pobytu nebo k pobytu na základě cestovního víza, se v souladu s článkem 16 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] zadávají do systému EES.

3. Do systému EES se nezadávají údaje o následujících kategoriích osob:

- a) státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na kterého se vztahuje směrnice 2004/38/ES, a kteří jsou držiteli pobytové karty podle uvedené směrnice;
- b) státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky státních příslušníků třetích zemí požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie a kteří jsou držiteli pobytové karty podle směrnice 2004/38/ES;
- c) státní příslušníci Andorry, Monaka a San Marina;

- d) osoby nebo kategorie osob, které jsou osvobozeny od hraničních kontrol nebo využívají usnadnění postupů pro překračování hranic:
- i) hlavy států a členové jejich delegací v souladu s bodem 1 přílohy VII;
 - iii) piloti letadel a další členové posádky v souladu s bodem 2 přílohy VII;
 - iii) námořníci v souladu s bodem 3 přílohy VII;
 - iv) přeshraniční pracovníci v souladu s bodem 5 přílohy VII;
 - v) záchranné služby, policie, hasičské sbory zasahující v mimořádných situacích a příslušníci pohraniční stráže v souladu s bodem 7 přílohy VII;
 - vi) pracovníci na pobřežních zařízeních v souladu s bodem 8 přílohy VII;
 - vii) posádka a cestující na výletních lodích v souladu s body 3.2.1, 3.2.2 a 3.2.3 přílohy VI;
 - viii) osoby na palubě rekreační lodi, které nepodléhají hraničním kontrolám, v souladu s body 3.2.4, 3.2.5 a 3.2.6 přílohy VI;
- e) osoby, které jsou osvobozeny od povinnosti překračovat vnější hranice pouze na hraničních přechodech a během stanovené provozní doby podle čl. 5 odst. 2;
- f) osoby, které v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 za účelem překročení hranic předloží platné povolení pro malý pohraniční styk.

Údaje týkající se rodinných příslušníků uvedených v písmenech a) a b) se nezadávají do systému EES ani tehdy, pokud tito rodinní příslušníci nedoprovázejí či nenásledují občana Unie nebo státního příslušníka třetí země, který požívá právo na volný pohyb.“

3) Článek 8 se mění takto:

a) v odst. 2 prvním pododstavci se doplňuje nová věta, která zní:

„Pokud cestovní doklad obsahuje elektronický nosič dat (čip), musí být pravost údajů uložených v čipu ověřena pomocí úplné řady platných certifikátů s výjimkou případů, kdy je toto ověření nemožné z technických důvodů, nebo v případě cestovního dokladu, který vydala třetí země, kvůli nedostupnosti platných certifikátů.“;

b) odstavec 3 se mění takto:

i) v písmenu a) se body i), ii) a iii) nahrazují tímto:

„i) ověření totožnosti a státní příslušnosti státního příslušníka třetí země a platnosti a pravosti cestovního dokladu prostřednictvím příslušných databází, zejména:

1) Schengenského informačního systému;

2) databáze odcizených a ztracených cestovních dokladů vedené Interpolem;

3) vnitrostátních databází obsahujících informace o odcizených, neoprávněně užívaných, ztracených nebo neplatných cestovních dokladech.

Toto ověření zahrnuje důkladnou prohlídku cestovního dokladu, zda nenese známky pozměňování a padělání.

S výjimkou státních příslušníků třetích zemí, jejichž vstup podléhá zaevidování do systému EES, platí, že pokud cestovní doklad obsahuje zobrazení obličeje zaznamenané v elektronickém nosiči dat (čipu) a pokud je zobrazení obličeje zaznamenané v čipu z právního i technického hlediska dostupné, je součástí ověřovacího postupu ověření zobrazení obličeje zaznamenaného v čipu na základě elektronického porovnání se zobrazením obličeje dotčeného státního příslušníka třetí země pořízeným na místě;

ii) ověření, zda je k cestovnímu dokladu případně připojeno požadované vízum nebo povolení k pobytu.

Pokud povolení k pobytu obsahuje elektronický nosič dat (čip), musí být pravost údajů uložených v čipu ověřena pomocí úplné řady platných certifikátů s výjimkou případů, kdy je toto ověření nemožné z technických důvodů. Důkladné kontroly při vstupu také zahrnují systematické ověřování platnosti povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza výlučně prostřednictvím informací o odcizených, neoprávněně užívaných, ztracených nebo neplatných dokladech, které jsou zaznamenány v systému SIS a jiných příslušných databázích ^[21];

iii) u osob, jejichž vstup nebo odepření vstupu podléhá zaevidování do systému EES v souladu s článkem 6a tohoto nařízení, ověření totožnosti osoby a případně zjištění totožnosti v souladu s čl. 21 odst. 4 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)];“;

ii) v písm. a) se za bod iii) vkládá nový bod iia), který zní:

„iia) u osob, jejichž vstup nebo odepření vstupu podléhá zaevidování do systému EES v souladu s článkem 6a tohoto nařízení, ověření prostřednictvím systému EES v souladu s článkem 21 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)], že státní příslušník třetí země dosud nedosáhl maximální délky povoleného pobytu na území členských států nebo ji nepřesáhl, a u státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli jednorázového nebo dvourázového víza, ověření, že dodrželi maximální počet povolených vstupů;“;

iii) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) jestliže je státní příslušník třetí země držitelem víza [nebo cestovního víza] uvedeného v čl. 6 odst. 1 písm. b), sestávají důkladné kontroly při vstupu také z ověření pravosti víza, územní a časové platnosti a statusu víza a případně z ověření

²¹

Tyto odstavce mohou po přijetí návrhu Komise COM(2015) 670/2 vyžadovat další úpravy.

totožnosti držitele víza prostřednictvím systému VIS v souladu s článkem 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008²²;

iv) v písmeni g) se bod i) nahrazuje tímto:

„i) z ověření, že státní příslušník třetí země má platný doklad k překročení hranic a že k dokladu je případně připojeno požadované vízum nebo povolení k pobytu. Ověření dokladu zahrnuje nahlédnutí do příslušných databází, zejména Schengenského informačního systému, databáze odcizených a ztracených cestovních dokladů vedené Interpolem a vnitrostátních databází obsahujících informace o odcizených, neoprávněně užívaných, ztracených nebo neplatných cestovních dokladech [23]. S výjimkou státních příslušníků třetích zemí, jejichž výstup podléhá zaevidování do systému EES, platí, že pokud cestovní doklad obsahuje zobrazení obličeje zaznamenané v elektronickém nosiči dat (čipu) a pokud je zobrazení obličeje zaznamenané v čipu z právního i technického hlediska dostupné, je součástí ověřovacího postupu ověření zobrazení obličeje zaznamenaného v čipu na základě elektronického porovnání se zobrazením obličeje dotčeného státního příslušníka třetí země pořízeným na místě;“;

v) v písmeni g) se doplňují se nové body iv) a v), které znějí:

„iv) u osob, jejichž výstup podléhá zaevidování do systému EES v souladu s článkem 6a tohoto nařízení, z ověření totožnosti osoby a případně zjištění totožnosti v souladu s čl. 21 odst. 4 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)];

v) u osob, jejichž výstup podléhá zaevidování do systému EES v souladu s článkem 6a tohoto nařízení, z ověření prostřednictvím systému EES v souladu s článkem 21 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)], zda státní příslušník třetí země nepřekročil maximální délku povoleného pobytu na území členských států;“;

vi) v písmenu h) se zrušuje bod ii);

vii) písmeno i) se nahrazuje tímto:

„d) za účelem zjištění totožnosti každé osoby, která případně nesplňuje nebo přestala splňovat podmínky pro vstup, přítomnost nebo pobyt na území členských států, je možné využít systému VIS v souladu s článkem 20 nařízení (ES) č. 767/2008 a systému EES v souladu s článkem 25 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)];“;

viii) doplňuje se odstavec 9, který zní:

²² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 ze dne 9. července 2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (nařízení o VIS).

²³ Tyto podmínky jsou stanoveny v návrhu (COM(2015) 670/2), kterým se mění článek 7 Schengenského hraničního kodexu, a budou součástí povinných kontrol osob požívajících právo na volný pohyb. Tato věta může v závislosti na konečném znění přijatého návrhu vyžadovat určité úpravy.

„9. Příslušník pohraniční stráže informuje státního příslušníka třetí země o maximálním počtu dnů povoleného krátkodobého pobytu, a to na základě údajů zjištěných prostřednictvím systému EES, který u státních příslušníků třetí země, kteří jsou držiteli víza, bere v potaz počet vstupů a délku povoleného pobytu stanovenou ve vízu, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 1 písm. b).“

4) Vkládá se nový článek 8a, který zní:

„Článek 8a

Používání systémů automatizované hraniční kontroly v případě občanů EU/EHP/Švýcarska a státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli pobytové karty

1. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 2, může být používání systémů automatizované hraniční kontroly povoleno těmito kategoriím osob:

- a) občanům Evropské unie ve smyslu čl. 20 odst. 1 Smlouvy;
- b) státním příslušníkům třetích zemí, kteří na základě dohod mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a těmito třetími zeměmi na straně druhé požívají práva na volný pohyb rovnocenná právům občanů Unie;
- c) státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na kterého se vztahuje směrnice 2004/38/ES, a kteří jsou držiteli pobytové karty podle uvedené směrnice;
- d) státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky státních příslušníků třetích zemí požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie a kteří jsou držiteli pobytové karty podle směrnice 2004/38/ES.

2. Aby mohlo být povoleno používání systémů automatizované hraniční kontroly, musí být splněny tyto kumulativní podmínky:

- a) cestovní doklad předložený za účelem překročení hranic musí obsahovat elektronický nosič dat (čip), jehož pravost musí být ověřena pomocí úplné řady platných certifikátů;
- b) cestovní doklad předložený za účelem překročení hranic musí obsahovat zobrazení obličeje zaznamenané v čipu, které je automatizovanému systému z technického hlediska dostupné, aby bylo možné ověřit totožnost držitele cestovního dokladu porovnáním zobrazení obličeje zaznamenaného v čipu se zobrazením obličeje pořízeným na místě;
- c) kromě toho musí státní příslušníci třetích zemí požívající právo na volný pohyb podle práva Unie, kteří jsou držiteli platné pobytové karty, splňovat tyto podmínky:
 - i) pobytová karta předložená za účelem překročení hranic musí obsahovat elektronický nosič dat (čip), jehož pravost musí být ověřena pomocí úplné řady platných certifikátů;
 - ii) pobytová karta předložená za účelem překročení hranic musí obsahovat zobrazení obličeje zaznamenané v čipu, které je automatizovanému systému z

technického hlediska dostupné, aby bylo možné ověřit totožnost držitele povolení k pobytu nebo pobytové karty porovnáním zobrazení obličeje zaznamenaného v čipu se zobrazením obličeje pořízeným na místě.

3. Jsou-li podmínky podle odstavce 2 tohoto článku splněny, lze hraniční kontroly při vstupu a výstupu stanovené v čl. 8 odst. 2 a samotné překračování hranic provádět prostřednictvím automatizovaného systému hraničních kontrol. Pokud jsou hraniční kontroly při vstupu a výstupu prováděny prostřednictvím automatizovaného systému hraničních kontrol, musí systematicky zahrnovat ověřování, zda osoba nepředstavuje skutečnou, aktuální a dostatečně vážnou hrozbu pro vnitřní bezpečnost, veřejný pořádek, mezinárodní vztahy členských států nebo hrozbu pro veřejné zdraví, a to také prostřednictvím příslušných unijních a vnitrostátních databází, zejména Schengenského informačního systému.^[24]

4. Výsledky hraničních kontrol provedených prostřednictvím samoobslužného systému musí být při vstupu a výstupu k dispozici příslušníku pohraniční stráže. S přihlédnutím k výsledkům hraničních kontrol tento příslušník pohraniční stráže vstup nebo výstup povolí, nebo danou osobu předá příslušníku pohraniční stráže, který provede další kontroly.

5. Daná osoba musí být předána příslušníku pohraniční stráže v těchto případech:

- a) pokud není splněna některá z podmínek uvedených v odstavci 2;
- b) pokud výsledky kontrol při vstupu nebo výstupu podle čl. 8 odst. 2 zpochybňují totožnost osoby nebo pokud odhalují, že dotčená osoba představuje skutečnou, aktuální a dostatečně vážnou hrozbu pro vnitřní bezpečnost, veřejný pořádek, mezinárodní vztahy členských států nebo hrozbu pro veřejné zdraví;
- c) v případě pochybností.

6. Aniž je dotčen odstavec 4, může příslušník pohraniční stráže, který dohlíží na překračování hranic, rozhodnout o předání osob používajících systém automatizované hraniční kontroly příslušníku pohraniční stráže také na základě jiných důvodů.

7. Systémy automatizované hraniční kontroly se musí používat pod dohledem příslušníka pohraniční stráže, který je odpovědný za sledování jejich uživatelů a odhalování jakéhokoli nevhodného, podvodného nebo abnormálního používání systému.“

5) Vkládá se nový článek 8b, který zní:

„Článek 8b

Používání systémů automatizované hraniční kontroly v případě státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu

²⁴ Podobné podmínky jsou stanoveny v návrhu (COM(2015) 670/2), kterým se mění článek 7 Schengenského hraničního kodexu (po kodifikaci, nyní článek 8), a budou součástí povinných kontrol osob používajících právo na volný pohyb. V závislosti na konečném znění přijatého návrhu může tato věta ztratit opodstatnění / zastarat.

1. Státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu, mohou používat systémy automatizované hraniční kontroly, pokud jsou splněny tyto kumulativní podmínky:

- a) cestovní doklad předložený za účelem překročení hranic musí obsahovat elektronický nosič dat (čip), jehož pravost musí být ověřena pomocí úplné řady platných certifikátů;
- b) cestovní doklad předložený za účelem překročení hranic musí obsahovat zobrazení obličeje zaznamenané v čipu, které je automatizovanému systému z právního i technického hlediska dostupné, aby bylo možné ověřit totožnost držitele cestovního dokladu porovnáním zobrazení obličeje zaznamenaného v čipu se zobrazením obličeje pořízeným na místě;
- c) povolení k pobytu předložené za účelem překročení hranic musí obsahovat elektronický nosič dat (čip), jehož pravost musí být ověřena pomocí úplné řady platných certifikátů;
- d) povolení k pobytu předložené za účelem překročení hranic musí obsahovat zobrazení obličeje zaznamenané v čipu, které je automatizovanému systému z technického hlediska dostupné, aby bylo možné ověřit totožnost držitele povolení k pobytu porovnáním zobrazení obličeje zaznamenaného v čipu se zobrazením obličeje pořízeným na místě.

2. Jsou-li podmínky stanovené v odstavci 1 splněny, lze příslušné hraniční kontroly při vstupu a výstupu a samotné překračování hranic provádět prostřednictvím automatizovaného systému hraničních kontrol. Zejména platí:

- a) při vstupu podléhají státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu, hraničním kontrolám uvedeným v čl. 8 odst. 2 a v čl. 8 odst. 3 písm. a) bodech i), ii), iv) a vi);
- b) při výstupu podléhají státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu, hraničním kontrolám uvedeným v čl. 8 odst. 2 a v čl. 8 odst. 3 písm. g) bodech i), ii) a iii).

3. Výsledky hraničních kontrol provedených prostřednictvím samoobslužného systému musí být při vstupu a výstupu k dispozici příslušníku pohraniční stráže. Tento příslušník pohraniční stráže přihlédně k výsledkům hraničních kontrol a vstup nebo výstup povolí, nebo osobu předá příslušníku pohraniční stráže.

4. Daná osoba musí být předána příslušníku pohraniční stráže v těchto případech:

- a) pokud není splněna jedna nebo více podmínek uvedených v odstavci 1;
- b) pokud výsledky kontrol při vstupu nebo výstupu stanovených v odstavci 2 zpochybňují totožnost osoby nebo pokud odhalují, že dotčená osoba je považována za hrozbu pro vnitřní bezpečnost, veřejný pořádek, mezinárodní vztahy kteréhokoli členského státu nebo za hrozbu pro veřejné zdraví;
- c) pokud kontroly při vstupu nebo výstupu stanovené v odstavci 2 odhalí, že nebyla splněna jedna nebo více podmínek vstupu nebo výstupu;
- d) v případě pochybností.

5. Aniž je dotčen odstavec 4, může příslušník pohraniční stráže, který dohlíží na překračování hranic, rozhodnout o předání osob používajících systém automatizované hraniční kontroly příslušníku pohraniční stráže také na základě jiných důvodů.

6. Systémy automatizované hraniční kontroly se musí používat pod dohledem příslušníka pohraniční stráže, který je odpovědný za sledování uživatelů a odhalování jakéhokoli nevhodného, podvodného nebo abnormálního používání systému.“

6) Vkládá se nový článek 8c, který zní:

„Článek 8c

Používání samoobslužných systémů za účelem předběžného zápisu údajů do systému EES

1. Osoby, jejichž překročení hranic podléhá zaevidování do systému EES v souladu s článkem 6a, mohou za účelem předběžného zápisu údajů do svého individuálního souboru v systému EES využít samoobslužné systémy, pokud jsou ověřeny tyto kumulativní podmínky:

- a) cestovní doklad předložený za účelem překročení hranic musí obsahovat elektronický nosič dat (čip), jehož pravost musí být ověřena pomocí úplné řady platných certifikátů;
- b) cestovní doklad předložený za účelem překročení hranic musí obsahovat zobrazení obličeje zaznamenané v čipu, které je automatizovanému systému z právního i technického hlediska dostupné, aby bylo možné ověřit totožnost držitele cestovního dokladu porovnáním zobrazení obličeje zaznamenaného v čipu se zobrazením obličeje pořízeným na místě.

2. Samoobslužný systém v souladu s odstavcem 1 ověří u dané osoby existenci dřívějšího záznamu v systému EES a v souladu s čl. 21 odst. 2 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] totožnost státního příslušníka třetí země.

3. V souladu s čl. 21 odst. 4 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] provádí samoobslužný systém zjištění totožnosti v souladu s článkem 25 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] v těchto případech:

- a) ověření uvedené v odstavci 2 ukazuje, že údaje o státním příslušníkovi třetí země nejsou zaznamenány v systému EES;
- b) ověření státního příslušníka třetí země nevede k výsledku;
- c) existují pochybnosti ohledně totožnosti státního příslušníka třetí země.

Kromě toho se v souladu s čl. 21 odst. 4 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] při zjišťování totožnosti v systému EES použijí tato ustanovení:

- a) pokud v případě státních příslušníků třetích zemí, kteří podléhají vízové povinnosti za účelem překročení vnějších hranic, vyhledávání v systému VIS na základě údajů uvedených v čl. 18 odst. 1 nařízení (ES) č. 767/2008 ukáže, že daná osoba je v systému VIS zaznamenána, provede se v souladu s čl. 18 odst. 5 nařízení (ES) č. 767/2008 ověření otisků prstů v systému VIS; pokud ověření podle odstavce 2 tohoto článku nevedlo k výsledku, pohraniční orgány

v souladu s článkem 20 nařízení (ES) č. 767/2008 za účelem zjištění totožnosti nahlédnou do údajů v systému VIS;

- b) v případě státních příslušníků třetích zemí, kteří nepodléhají vízové povinnosti za účelem překročení vnějších hranic a kteří nejsou nalezeni v systému EES po zjišťování totožnosti provedeném v souladu s článkem 25 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)], se v souladu s článkem 19a nařízení (ES) č. 767/2008 nahlédne do údajů v systému VIS.

4. Pokud údaje o dané osobě nejsou zaznamenány v systému EES podle odstavců 2 a 3, použijí se tato ustanovení:

- a) státní příslušníci třetích zemí, kteří za účelem překročení vnějších hranic podléhají vízové povinnosti, musí do systému EES prostřednictvím samoobslužného systému předběžně zanést údaje uvedené v čl. 14 odst. 1 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)], a státní příslušníci třetích zemí, kteří za účelem překročení vnějších hranic nepodléhají vízové povinnosti, musí do systému EES prostřednictvím samoobslužného systému předběžně zanést údaje uvedené v čl. 15 odst. 1 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)];
- b) následně musí být daná osoba předána příslušníku pohraniční stráže, který:
 - a) v případě, že některé z požadovaných údajů nemohly být získány prostřednictvím samoobslužného kiosku, provede předběžný zápis dotčených údajů;
 - b) ověří:
 - a) zda cestovní doklad použitý v samoobslužném systému odpovídá dokladu, který daná osoba příslušníku pohraniční stráže předkládá;
 - b) zda zobrazení obličeje dotčené osoby pořízené na místě odpovídá zobrazení obličeje, které bylo získáno prostřednictvím samoobslužného systému a
 - c) v případě osob, které nejsou držiteli víza požadovaného podle nařízení (ES) č. 539/2001, zda otisky prstů dotčené osoby pořízené na místě odpovídají otiskům prstů, které byly získány prostřednictvím samoobslužného systému;
 - c) po přijetí rozhodnutí, zda povolí nebo odepře vstup, potvrdí individuální soubor v systému EES a vloží údaje požadované podle čl. 14 odst. 2, čl. 16 odst. 1 nebo čl. 16 odst. 3 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)].

5. Pokud činnosti podle odstavců 2, 3 a 4 vedou k zaznamenání údajů o dané osobě do systému EES, samoobslužný systém zkontroluje, zda je třeba aktualizovat jeden nebo více údajů uvedených v čl. 14 odst. 1 nebo v čl. 15 odst. 1 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)]. Kromě toho, pokud dojde k zaznamenání údajů o dané osobě do systému EES, avšak státní příslušník třetí země hodlá překročit vnější hranice členského státu, na který se vztahuje nařízení (ES) č. 767/2008, poprvé po vytvoření individuálního

souboru, musí se nahlédnout do systému VIS, jak je uvedeno v čl. 21 odst. 5 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)].

6. Pokud je podle odstavce 5 ověřeno, že pro danou osobu existuje dřívější soubor zaznamenaný v systému EES, ale že její individuální soubor je třeba aktualizovat, použijí se tato ustanovení:

- a) daná osoba musí do systému EES prostřednictvím samoobslužného systému předběžně zanést aktualizované údaje;
- b) daná osoba musí být předána příslušníku pohraniční stráže. Příslušník pohraniční stráže ověří správnost aktualizovaných údajů, které byly předběžně zaneseny prostřednictvím samoobslužného systému, a po přijetí rozhodnutí, zda povolí nebo odepře vstup, aktualizuje individuální soubor v souladu s čl. 13 odst. 2 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)].

7. Samoobslužné systémy se musí používat pod dohledem příslušníka pohraniční stráže, který je odpovědný za odhalování jakéhokoli nevhodného, podvodného nebo abnormálního používání systému.“

7) Vkládá se nový článek 8d, který zní:

„Článek 8d

Používání samoobslužných systémů a/nebo elektronických bran za účelem překročení hranic v případě státních příslušníků třetích zemí, jejichž překročení hranic podléhá zaevidování do systému EES

1. Osobám, jejichž překročení hranic podléhá zaevidování do systému EES v souladu s článkem 6a, může být za účelem provedení hraničních kontrol povoleno použití samoobslužného systému, pokud jsou splněny tyto kumulativní podmínky:

- a) cestovní doklad předložený za účelem překročení hranic musí obsahovat elektronický nosič dat (čip), jehož pravost musí být ověřena pomocí úplné řady platných certifikátů;
- b) cestovní doklad předložený za účelem překročení hranic musí obsahovat zobrazení obličeje zaznamenané v čipu, které je automatizovanému systému z právního i technického hlediska dostupné, aby bylo možné ověřit totožnost držitele cestovního dokladu porovnáním zobrazení obličeje zaznamenaného v čipu se zobrazením obličeje pořízeným na místě;
- c) dotčená osoba již je zapsána nebo předběžně zapsána v systému EES.

2. Jsou-li podmínky stanovené v odstavci 1 splněny, lze kontroly při vstupu a výstupu stanovené v čl. 8 odst. 2 a v čl. 8 odst. 3 písm. a) a b) nebo v čl. 8 odst. 2 a v čl. 8 odst. 3) písm. g) a h) provést prostřednictvím samoobslužného systému. Pokud je hraniční kontrola při výstupu prováděna prostřednictvím systému automatizované hraniční kontroly, zahrnuje kontroly stanovené v čl. 8 odst. 3 písm. h).

3. Výsledky hraničních kontrol provedených prostřednictvím samoobslužného systému musí být při vstupu a výstupu k dispozici příslušníku pohraniční stráže. Tento příslušník pohraniční stráže přihlédně k výsledkům hraničních kontrol a vstup nebo výstup povolí, nebo osobu předá příslušníku pohraniční stráže.

4. Daná osoba musí být předána příslušníku pohraniční stráže v těchto případech:

- a) pokud není splněna jedna nebo více podmínek uvedených v odstavci 1;
- b) pokud kontroly při vstupu nebo výstupu podle odstavce 2 odhalí, že nebyla splněna jedna nebo více podmínek pro vstup nebo výstup;
- c) pokud výsledky kontrol při vstupu nebo výstupu podle odstavce 2 zpochybňují totožnost osoby nebo pokud odhalují, že dotčená osoba je považována za hrozbu pro vnitřní bezpečnost, veřejný pořádek, mezinárodní vztahy kteréhokoli členského státu nebo za hrozbu pro veřejné zdraví;
- d) v případě pochybností;
- e) pokud nejsou k dispozici elektronické brány.

5. Kromě případů uvedených v odstavci 4 může příslušník pohraniční stráže, který dohlíží na překračování hranic, rozhodnout o předání osob používajících samoobslužný systém příslušníku pohraniční stráže také na základě jiných důvodů.

6. Osobám, jejichž překročení hranic podléhá zaevidování do systému EES v souladu s čl. 6a odst. 1 a které za účelem provedení hraničních kontrol použily samoobslužný systém, může být povoleno použití elektronických bran. Pokud se použije elektronická brána, odpovídající evidence záznamu o vstupu/výstupu a propojení tohoto záznamu s příslušným individuálním souborem podle článku 13 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] se provede v okamžiku překročení hranic prostřednictvím elektronické brány. Pokud elektronická brána není součástí samoobslužného systému, provede se ověření totožnosti uživatele u elektronické brány, aby se zajistilo, že osoba používající elektronickou bránu odpovídá osobě, která použila samoobslužný systém. Ověření se provádí na základě alespoň jednoho biometrického identifikátoru.

7. Pokud podmínky uvedené v čl. 8d odst. 1 písm. a), nebo b) nebo v obou písmenech nejsou splněny, část hraničních kontrol při vstupu a výstupu podle čl. 8 odst. 3 písm. a) a b) a čl. 8 odst. 3 písm. g) a h) lze provádět prostřednictvím samoobslužného systému. Pokud příslušník pohraniční stráže může technicky získat – a je-li takové získání právně přípustné – výsledky hraničních kontrol, které byly provedeny prostřednictvím samoobslužného systému, a tyto výsledky ukazují, že výsledky kontrol jsou pozitivní, může příslušník pohraniční stráže provést pouze ta ověření podle čl. 8 odst. 3 písm. a) a b) a čl. 8 odst. 3 písm. g) a h), která nemohla být provedena prostřednictvím samoobslužného systému. Dále musí příslušník pohraniční stráže ověřit, zda cestovní doklad použitý v samoobslužném systému odpovídá dokladu, který daná osoba příslušníku pohraniční stráže předkládá.

8. Samoobslužné systémy a elektronické brány se musí používat pod dohledem příslušníka pohraniční stráže, který je odpovědný za odhalování jakéhokoliv nevhodného, podvodného nebo abnormálního používání systému a/nebo elektronické brány.“

8) Vkládá se nový článek 8e, který zní:

„Článek 8e

Vnitrostátní programy pro usnadnění postupů

1. Každý členský stát může zřídit dobrovolný program, aby umožnil státním příslušníkům třetích zemí ve smyslu čl. 2 odst. 6 nebo státním příslušníkům určité třetí země, kteří nepožívají právo na volný pohyb, využít při překročení vnějších hranic členského státu usnadnění postupů podle odstavce 2 tohoto článku.

2. Odchylně od ustanovení čl. 8 odst. 3 písm. a), pokud jde o státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou zmíněni v odstavci 1 tohoto článku a kterým je povolena účast v programu, nemusí v případě přechodu vnějších hranic takového členského státu důkladné kontroly při vstupu zahrnovat posuzování aspektů uvedených v čl. 8 odst. 3 písm. a) bodech iv) a v), pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) členský stát provádí předběžné bezpečnostní проверки státních příslušníků třetích zemí, kteří žádají o účast v programu;
- b) předběžné bezpečnostní проверки zmíněné v písmenu a) provádí vízové nebo pohraniční orgány ve smyslu čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 767/2008 nebo orgány, které jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy pověřeny prováděním kontrol osob na hraničních přechodech na vnějších hranicích v souladu s tímto nařízením;
- c) orgány zmíněné v odstavci b) povolí účast v programu pouze tehdy, pokud jsou splněny tyto minimální podmínky:
 - i) žadatel splňuje podmínky vstupu stanovené v čl. 6 odst. 1 tohoto nařízení;
 - ii) cestovní doklad, vízum a/nebo povolení k pobytu předložené žadatelem jsou platné a nejsou padělané, napodobené nebo pozměněné;
 - iii) žadatel prokáže potřebu nebo zdůvodní záměr často nebo pravidelně cestovat;
 - iv) žadatel prokáže bezúhonnost a spolehlivost, zvláště v případné souvislosti s řádným použitím předchozích víz s omezenou územní platností, svoji ekonomickou situaci v zemi původu a skutečný úmysl opustit území členských států v určený čas. V souladu s článkem 23 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] musí mít orgány zmíněné v písmenu b) tohoto článku přístup k systému EES, aby mohly ověřit, zda žadatel v minulosti nepřekročil maximální délku povoleného pobytu na území členských států;
 - v) žadatel zdůvodní účel a podmínky zamýšlených pobytů;
 - vi) žadatel má dostatečné prostředky pro obživu jak na dobu předpokládaného pobytu, tak na návrat do své země původu nebo bydliště, nebo je schopen si tyto prostředky legálním způsobem opatřit;
 - vii) žadatel není osobou vedenou v Schengenském informačním systému (SIS), již má být odepřen vstup;

viii) žadatel není považován za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států, zejména není osobou, již má být podle vnitrostátních databází členských států odepřen vstup ze stejných důvodů;

- d) účast v tomto programu se povoluje nejvýše na dobu jednoho roku;
- e) členský stát musí každoročně opětovně posoudit situaci každého státního příslušníka třetí země, kterému je povolena účast v programu, aby se na základě aktualizovaných informací zajistilo, že žadatel nadále splňuje podmínky stanovené v čl. 8e odst. 2 písm. c);
- f) důkladné kontroly při vstupu a výstupu podle čl. 8 odst. 3 písm. a) a b) případně také zahrnují ověření totožnosti státního příslušníka třetí země, který využívá programu, a skutečnosti, že účast dané třetí země v programu je platná;
- g) orgány uvedené v písmenu b) okamžitě zruší účast v programu povolenou státnímu příslušníkovi třetí země:
 - i) pokud se ukáže, že podmínky pro povolení účasti v programu nebyly splněny;
 - ii) pokud se ukáže, že podmínky pro povolení účasti v programu přestaly být splňovány.

Při ověřování, zda žadatel splňuje podmínky stanovené v písmenech a), b) a c), se zejména posoudí, zda žadatel nepředstavuje riziko nedovoleného přistěhovalectví nebo riziko pro bezpečnost členského státu / členských států a zda zamýšlí opustit území členského státu / členských států během povoleného pobytu.

Prostředky pro obživu na dobu předpokládaných pobytů se posuzují podle délky a účelu/účelů předpokládaného pobytu / předpokládaných pobytů a na základě porovnání s průměrnými cenami za stravu a ubytování v dotčeném členském státu / dotčených členských státech stanovenými pro levné ubytování, a to na základě referenčních částek stanovených členskými státy v souladu s čl. 39 odst. 1 písm. c). Za důkaz dostatečných prostředků pro obživu lze považovat též doklad o převzetí finančních nákladů a/nebo o ubytování v soukromí.

Posouzení žádosti se zakládá zejména na pravosti a spolehlivosti předložených dokladů a na pravdivosti a spolehlivosti prohlášení učiněných žadatelem. Pokud má členský stát odpovědný za posuzování žádosti pochybnosti o žadateli, jeho prohlášeních nebo předložených podkladech, může před vydáním rozhodnutí o žádosti konzultovat jiné členské státy.

4. Dva nebo více členských států, které zřídily vlastní vnitrostátní program podle tohoto článku, mohou mezi sebou uzavřít dohodu s cílem zajistit, aby osoby využívající jejich vnitrostátní programy mohly využívat usnadnění postupů uznaná jinými vnitrostátními programy. Kopie dohody se předá Komisi ve lhůtě jednoho měsíce ode dne uzavření dohody.

5. Před koncem třetího roku uplatňování tohoto článku předá Komise Evropskému parlamentu a Radě hodnocení jeho provádění. Na základě uvedeného hodnocení může Evropský

parlament nebo Rada vyzvat Komisi, aby navrhla vytvoření unijního programu pro často cestující státní příslušníky třetích zemí, kteří prošli předběžnou bezpečnostní проверkou.“

9) Článek 9 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. I v případě, že jsou hraniční kontroly zmírněny, příslušník pohraniční stráže zadává v souladu článkem 6a údaje do systému EES. Pokud údaje nelze zadat elektronicky, zadají se ručně.“;

b) vkládá se nový odstavec 3a, který zní:

„3a. V případě technického problému při zadávání údajů do ústředního systému EES nebo v případě selhání ústředního systému EES se použijí tato ustanovení:

i) odchylně od článku 6a tohoto nařízení se údaje uvedené v člancích 14, 15, 16, 17 a 18 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] dočasně uloží ve vnitrostátním jednotném rozhraní, jak je definováno v článku 6 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)]. Není-li to možné, údaje se po určitou dobu uloží lokálně. V obou případech se údaje do ústředního systému EES zadají okamžitě, jakmile se technický problém či selhání systému vyřeší. Členské státy přijmou vhodná opatření a zapojí požadovanou infrastrukturu, vybavení a zdroje, aby zajistily, že toto dočasné lokální ukládání bude možné provádět kdykoli a pro kterýkoli z jejich hraničních přechodů;

ii) odchylně od čl. 8 odst. 3) písm. a) bodu iii) a čl. 8 odst. 3 písm. g) bodu iv) se ověření totožnosti držitele víza v případě státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli víza [nebo cestovního víza], jak je uvedeno v čl. 6 odst. 1 písm. b), a pokud je to technicky možné, provádí přímo nahlédnutím do systému VIS v souladu s článkem 18 nařízení (ES) č. 767/2008.“

10) V článku 10 se vkládá nový odstavec 3a, který zní:

„3a. Jestliže se členské státy rozhodnou používat systémy automatizované hraniční kontroly, elektronické brány nebo samoobslužné systémy, případně obojí, označí příslušné pruhy tabulemi podle přílohy III části D.“

11) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

Opatřování cestovních dokladů otiskem razítka

1. Pokud to vnitrostátní právní předpisy výslovně vyžadují, může členský stát při vstupu a výstupu opatřovat otiskem razítka cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu vydaného tímtož členským státem.

2. Opatření týkající se opatřování dokladů otiskem razítka jsou uvedena v příloze IV.“

12) Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

Domněnky týkající se splnění podmínek délky pobytu

1. Aniž je dotčen článek 12a, pokud státní příslušník třetí země pobývající na území členského státu není evidován v systému EES nebo pokud záznam o vstupu/výstupu dané osoby neobsahuje po datu uplynutí maximální délky povoleného pobytu údaj o datu výstupu, mohou se příslušné vnitrostátní orgány domnívat, že daná osoba nesplňuje nebo přestala splňovat podmínky týkající se délky pobytu na území členských států.

2. Tato domněnka se nevztahuje na státního příslušníka třetí země, který může jakýmkoli způsobem předložit věrohodné důkazy, že požívá právo na volný pohyb podle práva Unie nebo že je držitelem povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza. V příslušných případech se použije článek 32 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)].

3. Domněnku podle odstavce 1 je možné vyvrátit, pokud daná osoba jakýmkoli způsobem předloží věrohodné důkazy, například v podobě jízdenky či letenky nebo svědectví o své přítomnosti mimo území daného členského státu nebo v podobě důkazu o datu uplynutí dřívějšího povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza, o tom, že podmínky týkající se délky krátkodobého pobytu dodržela.

V takových případech příslušné orgány použijí postup stanovený v článku 18 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)].

4. Není-li domněnka podle odstavce 1 vyvrácena, mohou příslušné orgány státního příslušníka třetí země z území dotčených členských států vyhostit.

Státní příslušník třetí země, který doloží, že požívá právo na volný pohyb podle práva Unie, může být vyhoštěn příslušnými pohraničními a imigračními orgány z území dotyčného členského státu pouze v souladu se směrnicí 2004/38/ES.“

13) Vkládá se nový článek 12a, který zní:

„Článek 12a

Přechodné období a přechodná opatření

1. Po dobu šesti měsíců po zprovoznění systému EES, s cílem ověřit při vstupu, zda daná osoba nepřekročila povolený počet vstupů stanovený jednorázovým nebo dvourázovým vízem, a s cílem ověřit při vstupu a při výstupu, že osoba vstupující za účelem krátkodobého pobytu nepřekročila maximální délku povoleného pobytu, budou příslušné orgány brát v potaz pobyty na územích členských států uskutečněné v průběhu 180 dnů předcházejících vstupu nebo výstupu, a to tak, že budou kromě údajů o vstupu/výstupu zaznamenaných v systému EES kontrolovat také otisky razítka v cestovních dokladech.

2. V případě, že daná osoba vstoupila na území členských států a před zahájením provozu systému EES toto území dosud neopustila, vytvoří se v systému EES v souladu s čl. 14 odst. 2 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES),] individuální soubor a do záznamu o vstupu/výstupu se v okamžiku výstupu dané osoby zadá datum příslušného vstupu. Toto pravidlo není omezeno na dobu šesti měsíců po zprovoznění systému EES uvedenou v odstavci 1. V případě neshody mezi otiskem vstupního razítka a údaji zaznamenanými v systému EES má přednost otisk razítka.“

14) Článek 14 se mění takto:

a) v odstavci 2 se doplňuje třetí pododstavec, který zní:

„Údaje týkající se státních příslušníků třetích zemí, jimž byl odepřen vstup za účelem krátkodobého pobytu [nebo na základě cestovního víza], se evidují v systému EES v souladu s čl. 6a odst. 2 tohoto nařízení a článkem 16 [nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES)].“

b) v odstavci 3 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Aniž je dotčena náhrada poskytovaná podle vnitrostátních právních předpisů, má státní příslušník třetí země nárok na opravu údajů vložených do systému EES a/nebo na opravu zrušeného vstupního razítka a všech dalších provedených zrušení nebo dodatků ze strany členského státu, který mu odepřel vstup, pokud bylo v odvolacím řízení shledáno, že rozhodnutí o odepření vstupu bylo nepodložené.“

15) Přílohy III, IV a V se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

16) Příloha VIII se zrušuje.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení.

Použije se ode dne zprovoznění systému EES, jak stanovila Komise v souladu s článkem 60 [nařízení Evropského parlamentu a Rady XXX, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES) pro registraci údajů o vstupu a výstupu, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí překračující vnější hranice členských států Evropské unie, a stanoví podmínky přístupu do systému EES pro účely vymáhání práva].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda / předsedkyně*